

Konspekt szkółki niedzielnej

opracowany na podstawie „Na skrzydłach orlich”, Maria Gawlas, wydano staraniem Komisji Wychowania Chrześcijańskiego przy współudziale Wydawnictwa „Zwiastun”

5. Niedziela Postu *Judica* Sądź mnie, Boże!

Główna myśl: Wybaczaj innym

Tekst: Ewangelia Mateusza 18,23-35 – podobieństwo o złym słudze

Wiersz przewodni z Ewangelia Mateusza 6,14:

„Jeśli odpuścicie ludziom ich przewinienia, odpuści i wam Ojciec wasz niebieski”

Cele:

Dzieci wiedzą, że Pan Bóg chce, by wybacжали innym, bo On wybacza im.

Dzieci wiedzą, w jaki sposób (jak) można komuś przebaczyć.

I. Wstęp

Historia (na podstawie opowiadania z „Na skrzydłach orlich 2”, Maria Gawlas, wyd. Zwiastun, str. 192)

Po wielkiej ewangelizacji... podeszła do ewangelisty pewna kobieta i poprosiła: – Proszę modlić się o mnie, mam wiele grzechów, pragnę być od nich uwolniona. Ewangelista widział, że kobieta jest bardzo zaniepokojona, a w rozmowie dowiedział się, że żywi w sercu głęboką urazę i żal do pewnej kobiety, która ją skrzywdziła, a ona tej krzywdy przebaczyć nie może. Ewangelista zwrócił się do niej: – Proszę modlić: „Ojczy nasz”. I kobieta zaczęła się modlić, aż doszła do piątej prośby. Zatrzymała się, tej prośby nie była w stanie wypowiedzieć: „I odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Dlaczego? Bo nie mogła, nie chciała przebaczyć. – Nie mogę! To niemożliwe! – powiedziała. Ewangelista odrzekł: – Wobec tego i ja nie mogę się o panią modlić.

Kobieta odeszła z ciężarem swoich grzechów. Chciała, aby Pan Bóg odpuścił jej grzechy, lecz było to niemożliwe, bo ona swojej krzywdy nie chciała przebaczyć innej osobie.

To tak, jak w dzisiejszym podobieństwie.

II. Szkółka

1. Król postanawia rozliczyć się ze sługami – pewien król postanowił rozliczyć się ze swoimi sługami.

Przyprowadzono pierwszego, który był winien królowi pieniądze, bo 10 000 talentów. Była to ogromna suma – pewien król za dwa talenty kupił górę (1 Kr1 16,24). Suma była ogromna i przerastała możliwości dłużnika, bo aby oddać te pieniądze, musiałby pracować 3 000 lat. Nie miał z czego oddać i stał teraz niepewny przed królem. Co uczynił król? Król kazał sprzedać go wraz z całą rodziną i wszystkim co posiadał, żeby mogli uzyskać choć część długu. Dług musi być zapłacony! Sługa był przerażony. Co robić? Mógł tylko liczyć na łaskę króla. Rzucił się do nóg królowi i błagalnie wyciągnął ręce: „Panie, okaż mi cierpliwość, a oddam ci wszystko”.

2. Łaskawy król – król wiedział, że nie starczyłoby słudze całego życia, by oddać ten dług. Król ulitował się nad nim, uwolnił go i darował mu cały dług. Możemy sobie wyobrazić, jak szczęśliwy był ten sługa. Być może skakał z radości, śmiał się, wracając do domu. Był wolny – bez długu! Spotkało go wielkie szczęście!

3. Sługa nie przebacza drugiemu – wychodząc z pałacu zobaczył swojego znajomego. Nagle z jego twarzy zniknął uśmiech, a pojawiła się złość (taką zmianę można dzieciom pokazać) i myśl: „On był mi winien 100 denarów”. Chwył go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj mi natychmiast dług”. Człowiek ten padł przed nim na kolana, zaczął prosić o cierpliwość i zapewniał, że wszystko odda. Czy był mu w stanie oddać dług? Tak, ponieważ 100 denarów, to była równowartość 3 miesięcznych zarobków. Lecz sługa był bez

litości. Kazał swojego dłużnika wtrącić do więzienia. Czy to możliwe, czy już nie pamiętał tego, że jeszcze przed chwilą sam był w takiej samej sytuacji, i że król podarował mu dług? Czy nie powinien postąpić podobnie?

- 4. Król karze poddanego** – świadkowie zajścia ze smutkiem donieśli o tym królowi. Król rozgniewał się i przywołał tego sługę do siebie mówiąc: „Sługo zły! Ja cały, olbrzymi dług darowałem ci. Czy i ty nie powinienes okazać miłosierdzie swojemu dłużnikowi i zlitować się nad nim, tak jak ja zlitowałem się nad tobą? Zamiast okazać miłosierdzie pokazałeś mi twardą pięść. Teraz i ja cofam moją łaskę. Masz oddać cały dług. Wyrok jest nieodwołalny”.

III. Zakończenie

Czy nie jesteśmy podobni do tego złego sługi? Pan Bóg wybacza nam wiele razy, gdy przepraszamy Go, a co robimy, gdy ktoś nas krzywdzi? Czy jesteśmy gotowi wybaczyć?

Czy wiele razy potrafisz wybaczać tej samej osobie? Historia ta pokazuje jak ważne jest przebaczenie. Pan Bóg od nas tego oczekuje. Mamy wybaczać innym. Możemy prosić Go, aby nam pomógł i uczył nas jak wybaczać innym, aby dał siłę do przebaczenia drugiej osobie. Jeżeli chcemy, żeby Pan Bóg nam wybaczył, to też musimy wybaczać drugim – tego oczekuje od nas Bóg. Komu możesz wybaczyć?

1. Wiersz biblijny

Ewangelia Mateusza 6,14: „Jeśli odpuścicie ludziom ich przewinienia, odpuści i wam Ojciec wasz niebieski”

Pomoc: zapisać wiersz na dwóch kartkach, na pierwszej napisać słowa: „Jeśli odpuścicie ludziom ich przewinienia”, a na drugiej: „odpuści i wam Ojciec wasz niebieski. Ewangelia Mateusza 6,14”

Przebieg: tłumaczymy znaczenie wiersza; następnie uczy my go na pamięć: najpierw głośno go czytamy, później dzielimy dzieci na dwie grupy; grupy czytają po jednym słowie wiersza biblijnego (mówią na stojąco)

2. Prace plastyczne

A. Nieprzebaczający sługa

Pomysł z książki „Biblijne łamigłówek” Nille de Vries, wyd. Falco Kanon, Warszawa 1994, str. 72

B. Bezduszny sługa

Pomysł z książki „Jedna Biblia wiele zabaw 3”, przekład z włoskiego Krzysztof Stopa, wyd. Jedność, Kielce 2002, str. 13-14

B. Wybaczę

Pomoce: papierowy mały talerz, wstążka, dziurkacz, kredki, mazaki

Przebieg: na talerzu zapisujemy słowo WYBACZĘ i ozdabiamy go; następnie robimy dziurkaczem dziurkę, przez którą przeciągamy wstążkę, robiąc z niej kolorowy „haczyk”